

[Økonomi- og handelsministeren.]

stagnerende. Der er tale om en mindre stigning på ca. 4 pct. i eksportværdien som følge af devalueringen i november 1967, men overvejende en tilbagegang i eksportmængderne. Det bør dog noteres, at eksporten af kvæg på grundlag af særordninger, som er opnået ved forhandlinger mellem Danmark og fællesmarkedet, er forløbet noget bedre end i det meget dårlige år 1967, og samtidig er også afsætningen af kalvekød og svinekød øget.

Ved den endelige etablering af EEC's fællesmarked for landbrugsvarer blev importbeskyttelsen trods indtrængende danske henstillinger øget for visse landbrugsvarer. Navnlig blev vor osteeksport hårdt ramt med et fald i eksportmængden på ca. 25 pct. i 1968. En vis prisstigning for eksporten af denne vare har for nylig kunnet opnås ved aftaler, der sikrer en bedre indtjening for en stor del af osteeksporten, end hvis afsætningen skulle ske til verdensmarkedets lave priser.

For 1969 er de sagkyndige enige om at vente en vis forbedring af markedsforholdene for kvæg og oksekød i fællesmarkedet, såvel med hensyn til eksportmængder som med hensyn til priser. Derimod vil situationen for de øvrige landbrugsvarer fortsat være alvorlig, og det gælder navnlig for osteeksporten.

Jeg skal dernæst kort omtale samarbejdet inden for EFTA.

Dér opnåede vi for den danske industrieksport til EFTA-landene i 1968 en stigning, som klart overgik den stigning, vi fik året før. Storbritannien indførte i november måned i fjor som bekendt atter en handelshindring, denne gang i form af en importdeponeringsordning. Selv om vi fra dansk side har forståelse for de britiske vanskeligheder, må det konstateres, at ordningen vanskeliggør vor industrieksport til Storbritannien. De britiske foranstaltninger er undergivet konstant overvågning i EFTArådet, hvor man følger såvel ordningens praktiske administration som de økonomiske forhold, der ligger bag ordningens indførelse, og vi må lægge vægt på, at ordningen ikke opretholdes én dag ud over, hvad der skønnes absolut nødvendigt.

Landbrugseksporten til EFTA-landene har i de senere år ikke udviklet sig gunstigt

og opfylder ikke EFTA-konventionens forudsætning om en udvidelse af samhandelen, der kan give de landbrugseksporterende lande rimelig gensidighed.

Ligesom for 1967 må vi for 1968 konstatere en lille tilbagegang i landbrugseksporten. Udviklingen er imidlertid forskellig i forhold til de enkelte EFTA-lande. Jeg vil således fremhæve, at eksporten til de øvrige nordiske lande er steget i forhold til 1967. På vort hovedmarked, Storbritannien, er afsætningen for de vigtigste varer overvejende bestemt af de mængder, der fastsættes inden for markedsdelingsaftalen for bacon og kvotaordningen for smør og af de markedspriser, der kan opnås under disse ordninger. Vi har fra dansk side ført forhandlinger med de britiske myndigheder om ændringer i smørordningen, der kunne føre til bedre priser for smør, og vi håber, det vil lykkes at finde en løsning på dette komplicerede spørgsmål. For bacon kan vi med tilfredshed notere, at der formentlig om ganske kort tid vil kunne undertegnes en ny 3-årig aftale, der sikrer Danmarks markedsandel.

Regeringen vil fortsat bestræbe sig for at øge mulighederne for afsætning i EFTA-landene dels ved bilaterale drøftelser med de enkelte medlemslande, dels gennem den undersøgelse, som finder sted i EFTAs råd på dansk foranledning, af behovet og mulighederne for at revidere EFTA-konventionens regler om handelen med landbrugsvarer.

Handelsmæssigt byder EFTA-samarbejdet fortsat på fordele, men det må erkendes, at der ikke består mulighed for en udbygning af samarbejdet. Danske forslag om en genforhandling af EFTA-konventionen eller en væsentlig udvidelse af EFTAs arbejdsområde har ikke fundet tilslutning. Vi står derfor i den situation, at vort erhvervsliv fortsat kan udnytte de fordele, EFTA allerede har skabt, men vi kan ikke regne med, at der på EFTA-basis kan skabes et nyt gennembrud i retning af en videreførelse af den økonomiske integrationsproces i Europa.

Jeg skal dernæst vende mig mod bestræbelserne for et nordisk samarbejde.

De bestræbelser i den retning, som regeringen udfolder med bred tilslutning fra folketinget, er nu på vej ind i en afgørende fase. Jeg har i 1968 ved to lejligheder her i